

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 66

гр. Бургас, 23.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Светла М. Цолова
Илияна Т. Балтова

като разгледа докладваното от Пламен Анг. Синков Въззивно частно наказателно дело № 20222000600058 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXII вр. чл.249, ал.3 НПК. Образувано е по повод протест на прокурор при Окръжна прокуратура – Сливен против определение № 50/10.02.2022 г., постановено по НОХД №466/2021 г. по описа на Окръжен съд - Сливен, с което на основание чл.249 вр. чл.248, ал. 5, т. 1 от НПК е прекратено съдебното производство по делото и същото е върнато на ОП-Сливен за отстраняване на допуснати в хода на досъдебното производство съществени нарушения на процесуалните правила.

В протеста се съдържат оплаквания за незаконосъобразност на постановения съдебен акт. Сочи се, че съдът неправилно е възприел наличие на допуснато съществено процесуално нарушение във фазата на досъдебното производство, изразяващо се в несъответствие на обвинителния акт с изискванията на чл.246, ал.2 и ал.3 от НПК, довело до накърняване правото на защита на подсъдимия. Оспорват се констатациите на съда за непълна правна квалификация на второто повдигнато обвинение по чл.354а, ал.2, изр.2, предл. последно, т.4 вр. ал.1, изр.2 от НК, поради непосочване на връзката му с изр.1 от ал.1 на чл.354а от НК, където се съдържат формата на изпълнителното деяние и специалната цел – разпространение на наркотични вещества. Изтъква се, че посочените реквизити „държи с цел разпространение“ се съдържат във второто изречение на втората алинея на чл.354а от НК, чието словесно и цифрово изразение е описано в диспозитива на обвинителния акт. Възражава срещу приетата от съда на непълнота в диспозитивната част на обвинителния акт, поради липса на изрично изписване в цифровото изразение на правната квалификация коя от двете хипотези на чл.29 от НК е изпълнена в конкретния казус. Прокурорът се позовава на ТР № 2/2002г. но ОСНК на ВКС, съгласно което за конкретизация на престъплението е достатъчно да се посочат времето и мястото на извършване на престъплението, фактическите признаци на престъпния състав и

приложимата норма от особената част на Наказателния кодекс, като няма изрично изискване на посочване на приложимите норми от общата част на НК. Подчертава, че в обстоятелствената част на обвинителния акт подробно са отбелязани предходните осъждания на подсъдимия, които обуславят по-тежката правна квалификация – опасен рецидив по смисъла на чл.29, ал.1, б. „а“ и б. „б“ от НК. Моли се определението на съда да бъде отменено и делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

В депозирано пред съда писмено становище на прокурор при Апелативна прокуратура-Бургас е изразена позиция за основателност на протеста. С конкретно развити съображения в подкрепа на оплакването за неправилност на атакувания акт, се предлага същият да бъде отменен и делото върнато на ОС-Сливен за продължаване на разглеждането му.

Бургаският апелативен съд, след запознаване с материалите по делото, като обсъди наведените в протеста и жалбата доводи, и съобрази закона, прие следното:

Протестът е основателен.

Съдебното производство пред първоинстанционния съд е било образувано по обвинителен акт на прокурор при Окръжна прокуратура - Сливен против ХР. М. Н., с обвинение за извършени престъпления, както следва:

1. по чл.354а, ал.2, изр.2, предл. последно, т.4 вр. ал.1, изр.1, предл.4 от НК и

2. по чл.354а, ал.2, изр.2, предл. последно, т.4 вр. ал.1, изр.2 от НК.

За да постанови разпореждането си, съдията – докладчик е приел, че в хода на досъдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с несъответствие на обвинителния акт на изискванията на чл. 246, ал. 2 и 3 от НПК в няколко направления: 1. Досежно обвинението по чл.354а, ал.2, изр.2, предл. последно, т.4 вр. ал.1, изр.2 от НК е констатирана непълнота в изписването на правната квалификация, тъй като не била направена връзка с чл.354а, ал.1, изр.1 от НК; 2. Не било посочено в цифровото изражение на правната квалификация по коя от двете хипотези на чл.29 от НК е опасният рецидив. С горните съображения, на основание чл.249, ал.1 вр. чл.248, ал.5, т.1 от НПК, съдът е прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора.

Настоящият съдебен състав намира, че в съдържанието на обвинителния акт няма непълноти и не са допуснати процесуални нарушения, още по-малко съществени, пречещи възможността за разбиране на обвинението. Внимателният прочит на обвинителния акт води до извод, че макар прокурорът да не е посочил изрично връзката на второто обвинение с чл.354а, ал.1, **изр.1** от НК, това не е довело до непълнота на правната квалификация относно формата на изпълнителното деяние и специалната цел, както неправилно е приел ОС-Сливен. Видно от формулировката на чл.354а,

ал.2, изр. 2 от НК, тази разпоредба съдържа посочените от първоинстанционния съд като лисващи елементи от състава на престъплението, а именно: изпълнителното деяние – държи, и специалната цел – разпространение на наркотични вещества, поради което свързването с чл.354а, ал.1, изр.1 от НК единствено за уточняването на тези обстоятелства, е ненужно и безсмислено. Утежняването на цифровото изражение на правната квалификация и натоварването ѝ с излишни смислови връзки единствено би довело до обратния на целения резултат, а именно до затрудняване на нейното интерпретиране от подсъдимия и неговия защитник.

В конкретния случай не съществува неяснота каква е волята на прокурора относно параметрите на обвинението за второто престъпление. За да направи този извод, настоящият съдебен състав съобрази, че на подсъдимия са предявени всички правно значими обстоятелства. Както в обстоятелствената, така и в заключителната част на обвинителния акт изрично е отразено, че се касае за държане на прекурсори, материали и съоръжения за производство на високорисково наркотично вещество метамфетамин с цел разпространение без надлежно разрешително при условията на опасен рецидив, поради което деецът би могъл да се защити пълноценно срещу тях в съдебната фаза на наказателния процес. Доколкото фактите по делото предопределят правната квалификация на деянието, въззивната инстанция намира за правилна тази в обвинителния акт. Деянието би било достатъчно и законосъобразно квалифицирано, и само с посочване на **чл.354а, ал.2, т.4 вр. ал.1 от НК**. Този аргумент съдебният състав черпи от законово определения строеж на нормативните актове. Съгласно чл.26, ал.2 от Указ № 883 от 24.04.1974г. за прилагане на Закона за нормативните актове, същите се състоят от членове, членът може да се състои от алинеи, алинеята от точки, а точката – от букви. Не са предвидени други елементи в строежа на правната норма, като предложения, изречения, хипотези и т.н. Посочването на последните с цел конкретизиране на правната квалификация, макар и допустимо, не е задължително. Следвайки законово формулирания строеж на разпоредбите, изпълнителното деяние и предмета на престъплението, за които са дадени повече от една възможности, следва да се уточнят чрез словесното им посочване. Предвид изложеното, при изписването на цифровото изражение на обвинението по чл.354а, ал.2, изр.2, предл. последно, т.4 вр. ал.1, изр.2 от НК, не е допусната непълнота като не е посочено, че същото е във връзка с изр.1 на ал.1 на чл.354а от НК, тъй като връзката към ал.1 на същия текст вече е налична.

Необосновано в атакуваното определение съдията-докладчик от първоинстанционния съд е счел, че е допуснато съществено процесуално нарушение на досъдебното производство, тъй като в заключителната част на обвинителния акт в цифровото изражение на правната квалификация не е направена връзка със съответната буква на чл.29 от НК при положение, че деянието е извършено в условията на опасен рецидив. И двете повдигнати на Н. обвинения са при сходна фактическа и правна обстановка, като се

различават единствено по своя предмет – първото е за наркотични вещества, а второто – за прекурсори, материали и съоръжения за производство на наркотични вещества. В цифровото изписване на правната квалификация и в двата случая е посочена разпоредбата от особената част на Наказателния кодекс на чл.354а, ал.2, изр.2, предл. последно, т.4 от НК, а именно когато деянието е извършено при условията на опасен рецидив. С това в достатъчна степен са изпълнени изискванията на чл.246, ал.3 от НК относно правната квалификация на деянието, тъй като опасният рецидив, като елемент от състава на деянието, изрично е посочен, както словесно, така и цифрово в заключителната част на акта. Ето защо за Н. и неговия защитник няма пречка да разберат естеството на обвинението относно този елемент на престъпния състав. Още повече, че в обстоятелствената част на обвинителния акт на стр.1, в съответствие с изискванията на чл.246, ал.2 от НПК, е описана фактология на предходните осъждания на Н., които имат отношения към по-тежката квалификация на състава като опасен рецидив, както и изрично е посочено, че спрямо настоящото обвинение са изпълнени и двете хипотези на чл.29, ал.1, б.„а“ и „б“ от НК.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че на досъдебното производство не са допуснати посочените в атакуваното определение съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия. Констатациите в определението на ОС-Сливен, че при изготвянето на обвинителния акт е нарушена императивната разпоредба на чл. 246 от НПК са неправилни. В настоящия случай изготвеният от прокурора обвинителен акт отговаря на изискванията на чл. 246 от НПК. Предвид изложеното, протестираното определение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

Мотивиран от горното Бургаският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 50/10.02.2022 г., постановено по НОХД №466/2021 г. по описа на Окръжен съд - Сливен, с което на основание чл.249, ал.1 вр. чл.248, ал.5, т.1 от НПК е прекратено съдебното производство по делото и същото е върнато на ОП-Сливен за отстраняване на допуснати в хода на досъдебното производство съществени нарушения на процесуалните правила.

ВРЪЩА делото на същия състав на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно и не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____